

Εφημερίδα μου

του Νίκου Παλαμήδη

9ος χρόνος - Φύλλο 180

Χειμώνιασε. Σκληρές οι μέρες που περνούν τα τιμημένα γηρατιά. Το πετρέλαιο ενενήντα τρία λεπτά το λίτρο και οι συντάξεις μειωμένες. Για τους νεκροθάφτες σίγουρα θα είναι το 2012 μια χρυσή χρονιά!

Έχουμε νέα κυβέρνηση με τεχνοκράτη πρωθυπουργό. Το Φλεβάρη θα γίνουν νέες εκλογές. Οι προβλέψεις θλιβερές. Τα δυο μεγάλα κόμματα θα διεκδικήσουν και πάλι κεφάλι τη νίκη. "Τα μυαλά τα σπείρανε κι όσοι προλάβαν πήρανε" λέει μια παροιμία και ταιριάζει απόλυτα στη νοοτροπία του Έλληνα ψηφοφόρου.

Μέχρι το 2015 θα συνεχιστεί η κρίση και οι λιτότητα, δηλώνει η νέα κυβέρνηση. Αυτό, βέβαια, αφορά τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Της άρχουσας τάξης δεν βλάπτεται η παχυδερμία. Η ελληνική Εκκλησία θα κάνει για πρώτη φορά καταγραφή της περιουσίας της. Θα δείξει δηλαδή τη μεγάλη οικονομική δύναμή της. Είναι μια πρόκληση, μια ασυγχώρητη πράξη που θα δημιουργήσει ανίερα σχόλια.

Το άλλο μας φύλλο, εορταστικό, με τα καθιερωμένα σατιρικά κάλαντα

Με αγάπη

ΝΙΚΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Μετανάστες

80

Ένας από τους μεγάλους αγωνιστές της ξενιτιάς και της πανανθρώπινης ιδεολογίας του Μαρξισμού-Λενινισμού στη Βενεζουέλα, στα πάνω από τριάντα χρόνια παραμονής του εκεί, ήταν ο Ντίνος Σταυράκος. Μανιάτης στην καταγωγή, μετανάστευσε την εποχή των μεγάλων διωγμών των οπαδών της αριστεράς, μετά τον εμφύλιο πόλεμο και βρήκε απάνεμο λιμάνι στο Καράκας. Ύστερα από πολλές δυσκολίες και ταλαιπωρίες βρήκε το δρόμο του, ανοίγοντας ένα μικρό σε χώρο μαγαζί πωλήσεως υποδημάτων, απέναντι από το σχολείο FERMIN TORO, στο κέντρο της πρωτεύουσας. Εργατικός, οικονόμος, αισιόδοξος για την παγκόσμια πολιτική αλλαγή, οικονομικός ενισχυτής και των δυο Κομμουνιστικών Κομμάτων της Ελλάδας και Βενεζουέλας, αναγνώστης των εφημερίδων τους ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ και TRIBUNA POPULAR, αμετακίνητος από τις πεπιοθήσεις του, όταν και τα δυο Κόμματα διασπάστηκαν, παρέμεινε ο πρώτος και καλύτερος Έλληνας κομμουνιστής στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΣ.

Όνειρο του Ντίνου Σταυράκου ήταν η οικονομική επιτυχία στην ξενιτιά και η επιστροφή του στην πατρίδα. Έμενε μόνος σε ένα μικρό διαμέρισμα πάνω από το μαγαζί του και τις βραδινές ώρες του τις περνούσε διαβάζοντας, πάντα προοδευτικά βιβλία στην ελληνική και ισπανική γλώσσα, σχηματίζοντας με τα χρόνια μια σοβαρή βιβλιοθήκη. Διακρινόταν για την πραότητα του, τον ήρεμο λόγο του και τον πατριωτισμό του. Έδινε το «παρών» για όποια ανάγκη των ομοϊδεατών του, έσπευδε σε βοήθεια όποιου Έλληνα μάθαινε πως δεινοπαθούσε. Όλα αυτά αθόρυβα, χωρίς επίδειξη και αντάλλαγμα. Λίγοι από τους μετανάστες στη Βενεζουέλα είχαν αυτά τα χαρίσματα της αλληλεγγύης και ανθρωπιάς που πληθωρικά είχε ο Ντίνος Σταυράκος.

Κάποτε αποφάσισε να κάνει οικογένεια και ανταποκρίθηκε στο προξενιό, που του έκαναν για μια συγχωριανή του, στην Ελλάδα. Ο Ντίνος την παντρεύτηκε και αγόρασε μια πολυτελή κατοικία στην πιο δροσερή περιοχή έξω από το Καράκας, στην πόλη που ίδρυσαν Γερμανοί μετανάστες, COLONIA TOVAR. Της γυναίκας του δεν της άρεσε η ζωή στη Βενεζουέλα ούτε και σεβάστηκε τις ανέσεις που εκείνος απλόχερα της προσέφερε και ζήτησε το χωρισμό τους. Ο Ντίνος, με πολύ λύπη του, της έδωσε διαζύγιο μαζί με ένα σεβαστό ποσό χρημάτων. Αργότερα παντρεύτηκε με μια άλλη επίσης Ελληνίδα. Η αποτυχία του στον πρώτο του γάμο του στοίχισε πολλές χιλιάδες δολάρια, χωρίς βέβαια να διαταραχτεί σοβαρά η καλή του οικονομική κατάσταση. Ο Ντίνος είχε επίσης μια οικονομική ζημιά από έναν

φίλο του και σύντροφό του, που του είχε μεγάλη εμπιστοσύνη και εκτίμηση, τον Παναγιώτη Βαρβερόπουλο. Ο Παναγιώτης ήταν φανατικός χαρτοπαίχτης και σε ένα παιχνίδι πόκερ με Άραβες έχασε πολλές χιλιάδες μπουλιβάρια. Για να αντιμετωπίσει το πρόβλημά του ζήτησε από τον Ντίνο δάνειο ενός μεγάλου ποσού χρημάτων και αυτός αμέσως και άτοκα του έδωσε. Ο Παναγιώτης έπασχε χρόνια πολλά διαβήτη, επιδεινώθηκε ξαφνικά η κατάστασή του και μια μέρα πέθανε. Οι κληρονόμοι του δεν εξόφλησαν αυτό το δάνειο, γιατί ο Ντίνος δεν είχε πάρει καμιά απόδειξη και τα έχασε.

Άλλο ένα μεγάλο οικονομικό χάσιμο είχε ο Ντίνος από τον αδερφό του, δικηγόρο στην Αθήνα. Του είχε στείλει, όπως μου είχε διηγηθεί, πολλές χιλιάδες δολάρια για της ίδρυση κάποιας βιομηχανίας, που δυστυχώς δεν πήγε καλά και χρεοκόπησε. Η υπομονή του Ντίνου ήταν πέρα από τα όρια της λογικής. Και αυτή την υπομονή την είχε αποκτήσει από την ιδεολογία του και πίστη του, πως σίγουρα θα επικρατήσει ο σοσιαλισμός επί των ημερών μας. Η πτώση της Σοβιετικής Ένωσης ήταν για αυτόν ένα μεγάλο χτύπημα, μια πληγή ανοιχτή για πάντα, όπως και για κάθε ομοϊδεάτη του και προοδευτικό άνθρωπο στον πλανήτη μας. Η πτώση αυτής της μεγάλης, για τους φτωχούς, δύναμης έφερε τα σημερινά δεινά. Πόλεμοι, πείνα, δυστυχία στους λαούς που ζούσαν ειρηνικά, αναταραχές και παγκόσμια οικονομική κρίση. Ο καπιταλισμός έγινε τώρα πιο επιθετικός και εφαρμόζει νέα δολοφονικά συστήματα κατά των ηγετών αντιπάλων του. Εξόντωσε ηγέτες όπως ο Μιλόσεβιτς, Σαντάμ, Μπιν Λάντεν, Μπουμάρακ και Καντάφι καθώς και δεκάδες ηγετών του παλαιστινιακού λαού. Στο πρόγραμμά του έχει την εξόντωση των προοδευτικών ηγετών των χωρών της Λατινικής Αμερικής Τσάβες, Μοράλες, Κορρέα και Ορτέγκα. Στην Κολομβία έχει ήδη εξοντώσει πολλούς και πρόσφατα τον Κάνο που ήταν αρχηγός των Ενόπλων Επαναστατικών Δυνάμεων Κολομβίας. Ο κόσμος σήμερα ζει στη βαρβαρότητα, σε αμηχανία και απελπισία. Το μέλλον είναι μελανό. Η απειλή ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου γίνεται κάθε μέρα και πιο πιθανή.

Ο Ντίνος Σταυράκος, ύστερα από τόσο κόπο στην ξενιτιά και πολλές οικονομικές ατυχίες, αποφάσισε κάποτε να επιστρέψει στην Ελλάδα. Πήρε τις οικονομίες του και γύρισε στο χωριό του. Ζει ήσυχα και καλά με την οικογένειά του. Θυμάται τη Βενεζουέλα και χαίρεται για την πολιτική της αλλαγή, για τον Τσάβες και το Κομμουνιστικό Κόμμα που υποστηρίζει την επανάσταση. Είναι αυτό μια δικαίωση των αγώνων του στην ξενιτιά για προκοπή και για νίκη του σοσιαλισμού! Άφησε στη χώρα του Σιμόν Μπολίβαρ ένα καθαρό και άσπιλο όνομα. Άφησε ένα παράδειγμα δουλειάς, υπομονής, πατριωτισμού και πάνω απ' όλα ανθρωπισμού και πολιτικών ιδεών, που σίγουρα αργά ή γρήγορα θα νικήσουν, για το καλό των λαών και της παγκόσμιας ειρήνης!

Στο επόμενο η συνέχεια...

Πεζά και έμμετρα

ΕΝΑ ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ

Η συμμαχία των καπιταλιστικών χωρών με την Σοβιετική Ένωση για την συντριβή του φασιστικού Άξονα Γερμανίας, Ιταλίας και Ιαπωνίας στα χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, έφερε στους λαούς του πλανήτη μας την ευδαιμονία, τη χαρά και την πεποίθηση, πως μετά το μακελειό θα'ρθει η μόνιμη ειρήνη και η ευτυχία, η κοινωνική αλλαγή και δικαιοσύνη. Και όταν πια ο κόκκινος στρατός πήρε φαλάγγι τα θηρία του ναζισμού και τα κυνήγησε μέχρι τη μόνια τους στο Βερολίνο και ένας σοβιετικός στρατιώτης ύψωσε την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο στο Ραϊσταγκ, η πεποίθησή μας έγινε πίστη, πως όλα θα πάνε καλά, πως όσοι ζήσαμε θα δούμε άσπρη μέρα. Τότε έγραψα τους στίχους για ένα ζωηρό και χαρούμενο εμβατήριο που το μελοποίησε ένας άγνωστος στρατιωτικός μουσικός, ο οποίος, από φόβο μήπως θα έχει προβλήματα με την υπηρεσία του, δεν ήθελε να φανεί το όνομά του και είχε τον τίτλο "ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΗΡΘ' Η ΩΡΑ".

Μέσα απ' των αιώνων τα λάθη
απ' τα ανθρώπινα μίση και πάθη,
ξεπροβάλλει σαν άστρο λαμπερό
αυτό που με λαχτάρα καρτερώ.

Φέρνει χαρά στην πλάση
καθένας ας γιορτάσει
κι όλοι μαζί με μια φωνή
εμπρός για νίκη διεθνή.

Σύντροφοι ήρθ' η ώρα
όλα της γης τα δώρα
να μοιραστούνε με τιμή.
Να πάψουνε οι πόνοι
κι οι δύστυχοι οι χρόνοι
να ξεχαστούνε στη στιγμή.

Νά'χει στοργή η εργατιά,
δόξα τα χέρια του σκαφτιά
και του πολέμου η οργή
να σβήσει από τη μάνα γη!

Τα θλιβερά γεγονότα που ακολούθησαν μετά την συμμαχική νίκη, τα Δεκεμβριανά στη χώρα μας και ο εμφύλιος πόλεμος, το τείχος του

Βερολίνου, τα βέτο στον ΟΗΕ και όλα όσα τραγικά συνέβησαν, άφησαν το εμβατήριο στο σκοτάδι, δεν βγήκε στο φως, δεν τραγουδήθηκε και το κυριότερο δεν έγιναν οι στίχοι του πραγματικότητα. Το εμβατήριο έμεινε στο συρτάρι, ταξίδεψε μαζί μου στη μετανάστευση και παραμονή μου σαράντα ολόκληρα χρόνια στη Βενεζουέλα και διασώθηκε όταν πήρε φωτιά το σπίτι μου στο Καράκας και κάηκε το αρχείο μου. Έχω γράψει και άλλοτε, πως σε όποιο πολιτικό γεγονός γίνεται στο κόσμο, στο βάθος έχει την αντιπαλότητα, το πείσμα και την ασίγαστη σύγκρουση του καπιταλισμού με τον σοσιαλισμό, το παλιό με το καινούριο, το άδικο με το δίκιο, το πανανθρώπινο με το εγωιστικό. Έτσι λοιπόν, τώρα που βρίσκομαι στα στερνά μου και είμαι έτοιμος για το ταξίδι που δεν έχει γυρισμό και που τυχαία το βρήκα μέσα σε άλλα γραφτά μου, σκέφτηκα και αποφάσισα να το στείλω στο ΚΚΕ να το φυλάξει στο Αρχείο του, για το μέλλον, που είμαι βέβαιος πως θα είναι όπως οι στίχοι στο εμβατήριό μου το περιγράφουν.

Η σημερινή κατάσταση στον κόσμο είναι τραγική. Ο καπιταλισμός έχει φάει τα ψωμιά του και για να κρατηθεί στα πόδια του έγινε πιο βάρβαρος, πιο εγκληματικός, πιο εκμεταλλευτής. Η οικονομική κρίση στις χώρες του δεν πρόκειται να ξεπεραστεί, αλλά, αντίθετα θα μεγαλώσει και θα φέρει τόσα δεινά στους λαούς, που δεν θα έχουν άλλη λύση από την καθημερινή διαμαρτυρία, τον ξεσηκωμό και την επανάσταση. Στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας θα έχουμε κοινωνικές αλλαγές που θα θάψουν μια για πάντα το αναχρονιστικό αυτό σύστημα. Τότε θα ακουστεί στις παρελάσεις της νίκης και το εμβατήριό μου “ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΗΡΘ’ Η ΩΡΑ”!

ΨΑΛΜΟΣ

Θα είναι μέρα λευτεριάς
της αλυσίδας της βαριάς
ο κρίκος θά’χει σπάσει,
θα γίνουν σίγουρα οι λαοί
της ανθρωπότητας θεοί
σ’ ένα τρανό γιορτάσι!

Θά’χει τιμή η εργατιά
δόξα τα χέρια του σκαφτιά
και η ζωή τραγούδι,
και του πολέμου η οργή
θα σβήσει από τη μάνα γη
όλα Μαγιού λουλούδι!

Επίκαιροι στίχοι

ΜΠΟΓΙΕΣ

Ετοιμάστε τις μπογιές
πάμε φουλ για εκλογές,
για τα κόμματα τα δυό
που τα κάναν ρημαδιό.

Παπανδρέου, Σαμαράς
αρχηγοί της συμφοράς,
και οι δυο είναι αστοί
του συστήματος πιστοί.

Ο λαός αιμορραγεί
θέλει τώρα αλλαγή,
μια κυβέρνηση θεριό
για καλό νοικοκυριό.

Ήρθ' η ώρα η τρανή
τέλος η υπομονή,
μπρος στις κάλπες με οργή
για να κλείσει η πληγή.

ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

Τεχνοκράτης ήταν χρόνια
έγινε πρωθυπουργός,
και με τ' άλλα τα κωθώνια
του κακού μας συνεργός.

Τώρα θέλει να μας σώσει,
ήτοι τρίχες κατσαρές,
στο πετσί μας να φορτώσει
κι άλλες μύριες συμφορές.

Όλοι δούλοι, όλοι πτόνια,
του συστήματος παιδιά,
η μιζέρια μας αιώνια
και η αναπαραδιά.

Παπαδήμος και οι άλλοι
για της φτώχειας το καλό,
να τους βάλεις στο τσουβάλι
να τους ρίξεις στο γιαλό.

Γελοιογραφίες

- Λουκά, πες μου σε ποιους απευθύνεται η σκληρή στάση του Σαμαρά στην οικονομική κρίση της χώρας μας;
- Σε παχύδερμους, σε αστούς και σε μαλάκες.

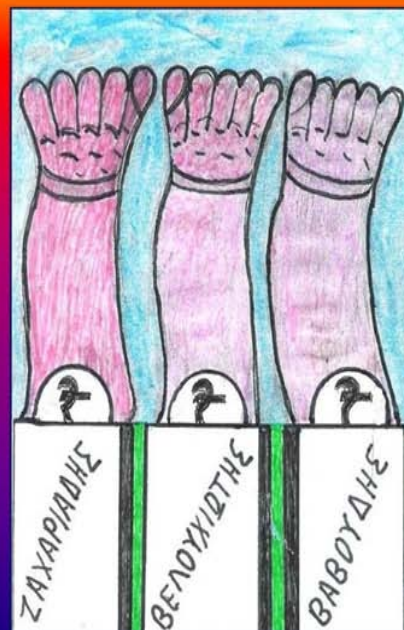
Φόρους βάλατε σε όλα, μπράβο σας, συγχαρητήρια!
Λησμονήσατε ωστόσο τα... δημόσια ουρητήρια.

Γαβγίζει το δεξιό σκυλί - και κάνει πως τα ξέρει όλα, γι' αυτό χωρίς αναβολή - ρίχτε του με φαρμάκι φόλα.

- Μας μείωσανε τη σύνταξη και δεν μπορούμε ούτε στο καφενείο να πάμε.
- Χέστο το καφενείο, εδώ που φτάσαμε δεν έχουμε ούτε ψωμί να φάμε.

Τρεις γροθιές πού 'ναι στο χώμα - τις δικαίωσε το Κόμμα!

- Το αφεντικό είναι στο χαιΐ του με την τελευταία πολιτική ανάσα.
- Ναι, γι' αυτό μας ρίχνει τώρα περισσότερο καλαμπόκι για μάσα!

Λυρική ποίηση

ΖΑΛΟΓΓΟ

Φέτος σκληρή η παγωνιά
για ζεστασιά μαγκάλι,
βασίλισσα η απονιά
η πίκρα μας μεγάλη.

Όλα τα είδη ακριβά
σύνταξη μειωμένη,
στον ίδιο ακούμε το χαβά
ό,τι ζητούν οι ξένοι.

Μας βρήκαν δύσκολοι καιροί
όλα μαβιά θλιμμένα,
στραβά ο κόσμος προχωρεί
τα όνειρα σβησμένα.

Το αύριο ακόμα φοβερό
καμιά του ήλιου αχτίδα,
και του Ζαλόγγου το χορό
αρχίζει η πατρίδα.

ΤΟ ΓΑΤΑΚΙ

Ένα άμοιρο γατάκι
στο σκοτάδι νιαουρίζει,
την καρδιά μου σαν καμάκι
την τρυπάει και τη σχίζει.

Έχω πέσει στο κρεβάτι
απ' το μόχθο τσακισμένος,
δεν μπορώ να κλείσω μάτι
βρίσκομαι απελπισμένος.

Πήρα απόφαση και βγήκα
στον οντά μου να το πάρω,
και τρεμουλιαστό το βρήκα
σαν να καρτερεί το χάρο.

Τού' δωσα τροφή να φάει
η ώρα δύο και πενήντα,
νιώθω ευσπλαχνίας χαι
το ονόμασα Αϊντα!

Στίχοι για μελοποίηση

(Σε μια αθηναϊκή εφημερίδα, διάβασα συνέντευξη μιας πόρνης που λέει πως από το επάγγελμά της απέκτησε τρία διαμερίσματα. Η δήλωση αυτή, μου ενέπνευσε τους παρακάτω στίχους για μελοποίηση)

ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Χρόνια ήσουν αλανιέρα
και καρωματού,
μες στην πιάτσα κατεργάρα
είχες το ατού.
Σίγουρα δεν αμφιβάλλω
χίλιους ξύρισες,
κι ένα πρόσωπο μεγάλο
το μπατίρισες.

Πάντα ήσουνα ντυμένη
με τη μόδα ακριβά,
και τα θύματά σου εν γένει
πέφταν όλα σαν στραβά.
Εύρισκες την ευκαιρία
πόδι πάταγες
και μετά από τη λεία
τα παράταγες.

Τώρα πέρασε η μπογιά σου
άραξες σε μια γωνιά,,
έχεις πάντα την υγεία σου
και την ίδια απονιά.
Πέρα δώθε πια δεν τρέχεις
για ψειρίσματα,
και για ρέντα τρία έχεις
διαμερίσματα.

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΙΔΙ

Εγώ είμαι καλό παιδί
γιατί με κοροϊδεύεις,
μου κάνεις κόνξες δηλαδή
και θες να με παιδεύεις.
Εγώ τρελά σε αγαπώ
και έχω και καλό σκοπό.

Λάθος να ψάχνεις συνεχώς
να βρεις αριστοκράτη,
καλός ο κόσμος ο φτωχός
και σε ψηλό καράτι.
Κάνε απότομη στροφή
γίνε στις μέρες μας σοφή.

Έλα να ζήσουμε μαζί
τίποτα δεν θα λείψει,
στο σπίτι η χαρά θα ζει
ποτέ καημός και θλίψη.
Όλα ωραία και απλά
νιάτα γεράματα καλά!

Ταξικός σατιρικός διάλογος

ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Εργάτης:

Κυβέρνηση προσωρινή και μέχρι το Φλεβάρη
ο Παπαδήμος έκανε και φόρα έχει πάρει
να σώσει το ρωμαϊκό από την κατρακύλα
και τον Αντώνη Σαμαρά που έχει τη σκασίλα
να γίνει αυτός πρωθυπουργός με του λαού την ψήφο,
να βγούμε απ' της πολιτικής το χάλι και το γρίφο.
Μα όλα αυτά μπαλώματα, το πρόβλημα υπάρχει,
γιατί αυτό το σύστημα που έχουμε και άρχει,
έχει σαπίσει, βρώμισε και άλλο πια δεν πάει
κι η τέτοια η κατάντια του στα νεύρα μας χτυπάει.

Αφεντικό:

Τη χώρα παραδώσαμε σε έναν τεχνοκράτη
ελπίζοντας ότι μπορεί αυτός να κάνει κάτι,
να βγούμε απ' το διέξοδο να βρούμε το ντορό μας
μα εγώ πιστεύω άδικα χάνουμε τον καιρό μας.
Η κρίση θα συνεχιστεί, θα πάει πάρα πέρα,
κάθε ελπίδα έχει χαθεί να δούμε άσπρη μέρα.
Μόνο ο λαός τη δύναμη έχει να δώσει λύση,
τα δυό μεγάλα κόμματα με ψήφο να διαλύσει,
να πάρει ο ίδιος γρήγορα στο χέρι το τιμόνι,
να πάν' όλοι στο διάβολο και τζάκια και βαρώνοι.

Εργάτης:

Χειρότερο κι αλίμονο αν πάλι ζωντανέψει
η εγκληματική δεξιά και ο λαός πιστέψει
πως είναι ικανότερη κι απ' το Πασόκ πιο τίμια
θά' μαστε πια για κλάματα στη σκέψη ακόμα αγρίμια.
Τους είδαμε, τους ζήσαμε δεκάδες τώρα χρόνια,
μας τυραννούν, μας κλέβουνε, μας κάνουνε καψώνια.
Αν και σ' αυτές τις εκλογές χαθεί η ευκαιρία
θα είμαστε ασυγχώρητοι και στου λουτρού τα κρύα
θα μείνουμε όσοι βλέπουμε στα μάτια την αλήθεια
και δεν μασάμε ψέματα, ούτε και παραμύθια.

Αφεντικό:

Πυξίδα την κατάσταση ο κάθε πικραμένος
πρέπει να έχει όταν στηθεί στη κάλπη δισταγμένος,
να πάρει απόφαση σωστή για αλλαγής πορεία,
ν' αρχίσουμε να γράφουμε μια άλλη ιστορία,
Ελπίδα αυτό το σύστημα δεν έχει για να ζήσει,
τα αστικά τα κόμματα έχουν πάθη αφήσει,
τα πιο πολλά στελέχη τους είναι απατεώνες
των καμπαρέ των σαλονιών παντοτινοί θαμώνες.
Δεν μας πονούν δεν νοιάζονται για τα προβλήματά μας
και κάθε μέρα θάβουνε χαρές και όνειρά μας.

Εργάτης:

Ο Παπαδήμος και λοιποί από την ίδια κλίκα
το σύστημα το πήρανε στη ζήση τους για προίκα,
στα πλούτη βολευτήκανε και κάνουνε την πάπια
και τα δικά τους νούμερα κοιτάζουν στα κιτάπια.
Άδικα φεύγει ο καιρός, πάμε στην κατηφόρα
και χάλι έχει αδιόρθωτο όσο ποτέ η χώρα.
Αν και σ' αυτές τις εκλογές μείνει η Βουλή στα ίδια
κι αλίμονο συνεχιστούν της φάρας τα παιχνίδια
κι ο βρώμικος διπολισμός καμιά ζημιά δεν πάθει,
ένα ακόμη βάζουμε στα τόσα άλλα λάθη.

Αφεντικό:

Εγώ δεν είμαι αισιόδοξος, μα το σωστό θα πράξω,
στην κάλπη ψηφοδέλτιο κόκκινο θα πετάξω,
με πείσμα κι όχι στα κρυφά, χωρίς κανένα φόβο,
δεν κάνω το αμάρτημα, το χέρι μου το κόβω
στα δυό μεγάλα κόμματα εγώ δεν δίνω ψήφο,
εγώ εκεί που έφτυσα τα σάλια μου δεν γλύφω.
Αν οι φτωχοί και άποροι εργάτες και αγρότες
δεν κάνουν το καθήκον τους, της τάξης τους προδότες
θα είναι και αγνώμονες στου Περισσού το Κόμμα,
θα δείξουν πως μεσάνυχτα έχουν στο νου ακόμα.

Δαγκωματιές

1

Καλά τα λες τα Ευαγγέλια
Παπασαράντο σεβαστέ,
σωρός τα ιερά καρβέλια
ένα δεν μού' δωσες ποτέ.

2

Πάντα κάνεις το σκληρό
και τον μάγκα θυμωμένος,
κι είσαι όλο τον καιρό
με τις γάζες φασκιωμένος.

3

Περιμένεις τοκετό
και ριχτό φοράς φουστάνι,
και το βρίσκεις περιττό
στη ζωή σου το στεφάνι.

4

Σπούδασες για ουρολόγος
την καριέρα σου να κάνεις,
μήπως ήτανε ο λόγος
σ' άρεσε ψωλές να πιάνεις;

5

Μιά Θεέ μου η αλήθεια
δεν πιστεύω πως υπάρχουν,
όλα τ' άλλα παραμύθια
Πάπας είν' ή Πατριάρχης.

6

Μού' πες δεν με θέλεις πια
και μου γύρισες την βέρα,
ήσουν πάντα μια σουπιά
τώρα σήκωσες παντιέρα.

7

Βράδυ πήγε για γαμπρός
στου κομμουνιστή το σπίτι,
και ο μέλλον πεθερός
τού'πε, άντε χάσου χίτη.

8

Όλη νύχτα τριγυρνάς
στα σκυλάδικα τα πίνεις,
και τη μάνα σου ξεχνάς
έρμη στο χωριό αφήνεις.

9

Σου αρέσει η σελεμιά
φοβερός αμακαδόρος,
και την κάνεις τη ζημιά
δίχως καν να γίνει ντόρος.

10

Είσαι κλέφτης κρεοπώλη
σ' έχουν πάρει οι διαβόλοι,
ο δικός σου ο κιμάς
είναι κρέας κατιμάς

11

Τα παπούτσια στον τσαγκάρη
πήγα να τους βάλει σόλες,
και μου είπε, παλικάρι
δεν αντέχουν πια οι φόλες.

12

Το πρωί στη διανομή
μ' ένα σύννεφο στη μούρη,
στον αλήτη ένα ψωμί
δίνει ο φούρναρης για γούρι.

13

Στο κουρείο σου δεν μπαίνω
αν και είναι αντικρύ,
είναι πια για μένα ξένο
έχω γκλάβα φαλακρή.

14

Στο τιμόνι της νταλίκας
πάντοτε στο πήγαινε έλα,
στα ρεπό στιγμές της γλύκας
τις γυρεύεις στα μπορντέλα.

15

Το μπακάλικο το έχεις
για πηγή κλεψιάς αγρίας,
και γι' αυτό και συμμετέχεις
σε Συμβούλιο Ενορίας.

Οι φίλοι γράφουνε

Ο «ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΣ» ΣΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΤΗ ΣΚΑΛΑ

Αμφικτύων*

06/7/2011

Ψέματα είπες ότι με σκότωσες Θησέα!
εγώ στου Κακού τη Σκάλα έχω σπίτι με θέα
τη «δουλειά» φέρνω εις πέρας
με Ευρωπαίους-τοκογλύφους μαζί παρέα

Προκρούστη! Σαν τι κάνεις εκεί πέρα;
Κόβω όλο κόβω, γη, θάλασσα και αέρα
Κόβω εργασίες ,κόβω εισοδήματα, κόβω ελπίδες
οι Έλληνες να μη δούνε άσπρη μέρα

Κόβω Γλώσσα και Ιστορία
Κόβω θεσμούς , σύνορα και νέα Γεωγραφία
Κόβω στα δύο Κύπρο και Λευκωσία ,
Κόβω Λευτεριά και Ανεξαρτησία
χαρίζω τ' όνομα στα Σκόπια «Μακεδονία»

Κόβω το οξυγόνο της Δημοκρατίας
Κόβω αξιοπρέπεια και ατομική πρωτοβουλία
Κόβω ιδέες, ευρηματικότητα , καινοτομία
Κόβω Ανάπτυξη και Ευημερία

Κόβω μισθούς, ημερομίσθια , συντάξεις
Κόβω τον Ελληνικό λαό σε παρατάξεις
Κόβω Ψωμί , Παιδεία , Ελευθερία,
η χούντα δεν έφυγε το 73,
Κόβω με Χημικά και κουκουλοφόρους ,
της Πλατείας τις συνάξεις

Κόβω της χώρας τις εισπράξεις
Κόβω τα εισοδήματα των μικρομεσαίων
Κόβω το φαγητό των πειναλέων
Κόβω την αμυντική ικανότητα των γενναίων

Κόβω σχολεία , νοσοκομεία
Κόβω την υπερηφάνεια του Έλληνα στα τρία
Κόβω εθνική ταυτότητα και Φιλοπατρία
Κόβω τα Δίκαια του Έλληνα , ΑΟΖ , Κυριαρχία

Κόβω και ράβω της φτωχολογιάς στενό κοστούμι
Κόβω και ράβω επαχθείς φόρους με το τουλούμι
Κόβω και ράβω στον Έλληνα αδιέξοδη πορεία
Κόβω την έως χθες με δανεικά Ευημερία!

Κόβω και ράβω της Εξουσίας την αναλγησία
Κόβω και ράβω των ΜΜΕ την ανοησία
Κόβω και ράβω τις «υπεραμοιβές» του κ. Πρόεδρου της Δημοκρατίας.
Εξαιρούνται μόνον οι σπατάλες της Κυβερνητικής Μαφίας

Βλέπω ότι εσχάτως έγινες και ράπτης;
και της Ελλάδος νεκροθάφτης!
των τοκογλύφων συμπαραστάτης
και της Δημοκρατίας ο αχρείος αποστάτης!

Προκρούστη! Μη πατάς άλλο τον Έλληνα, μην τον βυθίζεις.
δεν βλέπεις ότι τον πνίγεις ;
κι' εσύ βάρβαρη Ευρώπη τον υβρίζεις; δική σου η Κρίση,
δεν φοβάσαι την Επανάσταση και τη θεία Δίκη;

Γιατί τις σπατάλες της Μαφίας δεν ακρωτηριάζεις;
των «οικογενειών» της ολιγαρχίας τα πλούτη δεν πειράζεις;
για την κραιπάλη του δημοσίου και των κομμάτων,
αλλού κοιτάζεις ;
την κλεπτοκρατία του κατεστημένου αναπαράγεις!!

Θα σου δείξω εγώ Προκρούστη τι θα πάθεις
όταν φύγει η κλίκα του Κατεστημένου,
όταν έρθει Άμεση Δημοκρατία
του πολίτη του καταπιεσμένου
όταν μπει φραγμός στην αρπαχτή του καλοβολεμένου
όταν ξεχειλίσει η οργή του αγανακτισμένου

Κακούργε Προκρούστη! Γιατί τους Τραπεζίτες
δεν τους ακουμπάς;
μαχαίρι δεν τους βάζεις;
αιματοκυλάς το λαό, εκείνον τον βιάζεις;
μόνο αυτόν δολοφονείς και ακρωτηριάζεις;

Θησέα! Μα εγώ είμαι ο δάσκαλος τους ,
ο πρώτος την κακουργία διδάξας,
μαθητές μου όλοι αυτοί-κυρίως Οβριοί-
με αγαπούν και με θαυμάζουν !!

Τους λαούς έμαθαν να κλέβουν και να ρημάζουν
τις χώρες ν' ακρωτηριάζουν
τα πλούτη τους άνομα να στοιβάζουν
να ζουν κλεπτοκατικά,
δίχως ιδρώτα να βγάζουν,

Τον ισχυρό πάντα ελέγχουν
φραγμό στις κακουργίες τους δεν έχουν
Παγκόσμια Κυβέρνηση θέλουν να δρέψουν
και με το Μαμμωνά τον κόσμο να κυριεύσουν.

Προκρούστη: «λίγα τα ψωμιά τους,
θα χαθούν όπως εσύ, κανένας πιά σιμά τους,
οι λαοί ξύπνησαν!! την Ελλάδα να σώσουν τρέχουν,
ήρθε το ιστορικά τέλος τους, άλλο δεν αντέχουν»

**Αμφικτύων είναι ο υποστράτηγος ε.α Κωνσταντίνος Χρ. Κωνσταντινίδης,
Συγγραφεύς, μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών*

<http://amphiktyon.org/>

<http://amphiktyon.blogspot.com/>